

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžz/10/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014010102
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9014010102.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: Kaufland Slovenská republika, v.o.s., Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35 790 164, zastúpeného PRK Partners, s.r.o., Hurbanovo námestie 3, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, v konaní o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom odporcu, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovateľ dňa 14. augusta 2014, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh podľa § 250v O.s.p. (konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy), ktorým žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby vydal rozsudok, ktorým zakazuje Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky pokračovať v porušovaní práv navrhovateľa, najmä práva na ochranu súkromia a na spravodlivý proces, v konaní č. 3872/2013 vo veci kontroly vykonávanej u navrhovateľa so zameraním na dodržiavanie ustanovení zákona č. 362/2012 Z.z. o neprimeraných podmienkach v obchodných vzťahoch, ktorých predmetom sú potraviny (ďalej len „zákon o neprimeraných podmienkach“) začatej na základe Poverenia č. 20/2013 zo dňa 5. septembra 2013, ďalej ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky zakazuje Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky najmä používať podklady a dôkazy získané počas kontroly vykonanej v priestoroch navrhovateľa dňa 16. júla 2014 a 21. júla 2014 v ďalšom konaní a aj používať akúkoľvek informáciu získanú z týchto podkladov a dôkazov pri ďalšej činnosti Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej, a to ani ako dôvod na vykonanie novej kontroly voči navrhovateľovi alebo na pokračovanie vyššie uvedenej prebiehajúcej kontroly voči navrhovateľovi. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky je povinné obnoviť stav pred nezákonným zásahom, t. j. vrátiť spoločnosti Kaufland všetky podklady a dôkazy (originály a tiež akékoľvek kópie, ktoré by z nich boli prípadne vyhotovené) získané počas kontroly

vykonanej v priestoroch navrhovateľa dňa 16. júla 2014 a 21. júla 2014, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Zároveň požiadal o náhradu trov konania.

Navrhovateľ uviedol, že dňa 13. septembra 2013 doručilo Ministerstvo spoločnosti Kaufland oznámenie o začatí kontroly zo dňa 6. septembra 2013 (č. j. 3872/2013-840 (Oznámenie). Na základe poverenia zo dňa 5. septembra 2013 č. 20/2013 vydaného ministrom pôdohospodárstva rozvoja vidieka Slovenskej republiky zamestnanci odporcu zahájili dňa 6. septembra 2013 v spoločnosti Kaufland kontrolu. V oznámení odporcu uviedol, že kontrola je vykonávaná „so zameraním na dodržiavanie ustanovení (Zákona o neprimeraných podmienkach), a to najmä § 4 ods. 2 písm. a); § 4 ods. 2 písm. b); § 4 ods. 4 písm. f); § 4 ods. 4 písm. y) a § 4 ods. 4 písm. w) vo väzbe na vybraných dodávateľov“. Odporca v oznámení požiadal spoločnosť Kaufland, aby poskytla Ministerstvu zoznam všetkých obchodných partnerov spoločnosti Kaufland „vo väzbe na predmetný zákon“.

Podaním zo dňa 26. septembra 2013 spoločnosť Kaufland zaslala dňa 27. septembra 2013 Ministerstvu zoznam všetkých jej dodávateľov potravín (stav k 16. septembru 2013). Uvedený zoznam obsahoval identifikáciu vyše tisíc dodávateľov spoločnosti Kaufland. Zároveň v uvedenom podaní požiadal navrhovateľ, aby Ministerstvo vysvetlilo niektoré otázky týkajúce sa kontroly a to najmä povahu a dôvod vyšetrovania spoločnosti Kaufland v uvedenej veci, poučenie o právach a povinnostiach spoločnosti Kaufland počas kontroly, spoločnosť Kaufland požiadala o nazretie do spisu prípadu a aby Ministerstvo poskytlo spoločnosti Kaufland informáciu o tom, či v súvislosti s kontrolou komunikovalo s tretími osobami, pričom spoločnosť Kaufland požiadala Ministerstvo o detaily takejto komunikácie a o možnosť byť prítomný pri budúcej komunikácii s uvedenými osobami.

E-mailom zo dňa 4. októbra 2013 Ministerstvo oznámilo spoločnosti Kaufland, že dňa 15. októbra 2013 plánuje vykonať v kanceláriách spoločnosti Kaufland kontrolu na mieste a zároveň požiadalo spoločnosť Kaufland, aby zabezpečila na stanovený deň predloženie obchodných zmlúv vrátane všetkých príloh a dodatkov, výpisov z bankového účtu za obdobie od januára 2013 do septembra 2013, faktúry (riadne vystavené účtovné doklady podľa § 71 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty) za tovar dodaný predmetnými dodávateľmi za mesiace máj, jún, júl 2013, spolu s dodacími listami a objednávkami, prípadne inými prílohami v zmysle platných predpisov SR, ak existujú aj dobropisy a zápočtové faktúry (tieto spolu s písomnou dohodou o započítaní pohľadávok v zmysle § 364 Obchodného zákonníka), prípadne iné písomnosti obsahujúce údaje, informácie, doklady viažuce sa k vyššie uvedeným kontrolovaným ustanoveniam zákona o neprimeraných podmienkach ako napr. rôzne dohody o servisných a iných službách určených k plneniu zo strany dodávateľov, oznámenia o bonusoch a iných peňažných plneniach zo strany dodávateľov, atď. a to ohľadne presne určených dodávateľov pod písm. a) - n). V uvedenom e-maile Ministerstvo vôbec nereagovalo na otázky spoločnosti Kaufland.

Na základe žiadosti spoločnosti Kaufland bola predĺžená lehota na predloženie dokladov a dňa 30. októbra 2013 vykonali zamestnanci Ministerstva v kanceláriách spoločnosti Kaufland kontrolu na mieste („Pôvodná inšpekcia“). V ten deň si odniesli zo spoločnosti Kaufland veľkú časť kontrolovanej dokumentácie - ide o viac ako 1 300 dokumentov, čo predstavuje okolo 5000 strán, resp. 20 šanónov. Na záver Inšpekcie pracovníci Ministerstva oznámili spoločnosti Kaufland, že budú pokračovať v Pôvodnej inšpekcii v priebehu nasledujúceho týždňa (t. j. medzi 4. novembrom a 8. novembrom 2013) a zhabú aj zvyšnú dokumentáciu. Spoločnosť Kaufland oznámila počas Pôvodnej inšpekcie zamestnancom Ministerstva svoje ústne námietky ohľadne nedostatkov Inšpekcie a predložila zamestnancom Ministerstva svoje stanovisko aj písomne. Následne dňa 14. novembra 2013 zamestnanci Ministerstva pokračovali v Pôvodnej inšpekcii, pričom si odniesli zo spoločnosti Kaufland zvyšnú časť kontrolovanej dokumentácie.

Následne bol spoločnosti Kaufland dňa 23. novembra 2013 doručený list zo dňa 19. novembra 2013 označený ako „Oznámenie o pokračovaní kontroly“ (č. j.: 3872/2013-840), z obsahu ktorého vyplynulo, že kontrola bude pokračovať aj po termíne uvedenom v Oznámení.

Následne dňa 5. júna 2013 Ministerstvo doručilo navrhovateľovi list zo dňa 3. júna 2013 označený ako „Žiadosť o predloženie originálov dokladov“ (číslo 3872/2013-840, 15753/2014). Požiadalo navrhovateľa o opätovné predloženie všetkých originálov dokladov, ktoré si Ministerstvo odnieslo z Inšpekcie (resp., ktoré sú uvedené v potvrdeniach o prevzatí originálov a kópií dokumentov pre účely vykonania kontroly zo dňa 30. októbra 2013 a zo dňa 14. novembra 2013).

Dňa 14. júla 2014 Ministerstvo doručilo navrhovateľovi list zo dňa 11. júla 2014 označený ako „Oznámenie o postupe kontroly“ (číslo 19143/2014), v ktorom Ministerstvo informovalo navrhovateľa, že nesúhlasí s ďalším odložením plánovanej kontroly na mieste a že si v stanovenom termíne (t. j. 16. júla 2014) v sídle navrhovateľa prevezme pripravené doklady.

Dňa 16. júla 2014 vykonali zamestnanci Ministerstva v kanceláriách navrhovateľa v jeho sídle kontrolu na mieste a odniesli si v ten deň zo spoločnosti Kaufland veľkú časť originálov kontrolovanej dokumentácie - viac ako 1 300 originálov dokumentov - 500 strán resp. 20 šanónov. Zároveň oznámili navrhovateľovi, že budú pokračovať v Inšpekcii nasledovný týždeň v pondelok (t. j. 21. júla 2014) a zhabú aj zvyšnú časť dokumentácie - teda ďalší približne rovnaký počet dokumentov. Dňa 21. júla 2014 zamestnanci Ministerstva pokračovali v Inšpekcii, pričom odniesli zo spoločnosti Kaufland zvyšnú časť kontrolovanej dokumentácie, ktorú neboli schopní odnieť počas inšpekcie dňa 16. júla 2014.

Navrhovateľ v návrhu podotkol, že v poverení zo dňa 5. septembra 2013 číslo 20/2013 je predmet kontroly vymedzený len všeobecne ako dodržiavanie ustanovení zákona o neprimeraných podmienkach a to najmä § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 4 písm. f), § 4 ods. 4 písm. y) a § 4 ods. 4 písm. w) vo väzbe na vybraných dodávateľov.

Navrhovateľ v návrhu poukázal na to, že kontrola vykonávaná Ministerstvom v spoločnosti Kaufland ako aj Inšpekcia je uskutočňovaná v rozpore s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) - a to článkom 8 - právo na ochranu súkromia a článkom 6 - právo na spravodlivý proces v trestných veciach, čím bol navrhovateľ ukrátený na svojich právach a tento stav je možné odstrániť len návrhom podľa § 250v O.s.p.

Podľa jeho názoru je nutné v uvedenej právnej veci analogicky aplikovať na kontrolu a inšpekciu závery EŠLP týkajúce sa ochrany práv podľa článkov 6 a 8 Dohovoru vyslovené v súvislosti s konaniami v oblasti ochrany hospodárskej súťaže, nakoľko v súvislosti so zákonom o neprimeraných podmienkach neexistuje v súčasnosti žiadna judikatúra.

V súvislosti s uvedeným článkom 8 Dohovoru - právo na ochranu súkromia (Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie) navrhovateľ uviedol, že právo na ochranu súkromia nie je možné na právnické osoby aplikovať v celej jeho šírke, avšak poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR ako i na judikatúru EŠLP, podľa ktorej i právnické osoby sú nositeľia práva na nedotknuteľnosť obdobia - podnikateľských priestorov, pričom vo všeobecnosti platí, že právo na ochranu súkromia (resp. nedotknuteľnosti obdobia) bráni štátnym orgánom zasahovať akýmkoľvek spôsobom do toho práva s výnimkou stanovenou v článku 8 ods. 2, ktorý ustanovuje, že zásah štátneho orgánu je možný len: a) keď je to v súlade so zákonom; a b) je to nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky; alebo ochrany práva a slobôd iných. EŠLP vo svojej rozhodovacej praxi špecifikoval podmienky uvedené v článku 8 ods. 2, týkajúce sa výnimiek, po splnení ktorých môže kontrolný orgán v rámci inšpekcie zasiahnuť do ochrany obdobia právnickej osoby, pričom zásah musí byť

- a) v súlade s právom,
- b) sledovať legitímny cieľ
- c) byť nevyhnutný v demokratickej spoločnosti.

Navrhovateľ v súvislosti s vyššie uvedeným tvrdil, že inšpekcia má základ v zákone o neprimeraných podmienkach, avšak pokiaľ ide o otázku, či inšpekcia sledovala legitímny cieľ a či je nevyhnutná v demokratickej spoločnosti, tieto kritériá podľa jeho názoru splnené neboli. Počas vykonania kontroly,

inšpekcie bolo porušené jeho právo na ochranu súkromia (konkrétne nedotknuteľnosť obydľia) a tak jeho právo podľa článku 8 Dohovoru, resp. čl. 16 Ústavy SR.

Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo ani v oznámení o začatí kontroly ani pri vykonaní inšpekcie nevymedziло účel kontroly a ani dôvod jej začatia a nepreukázalo, že inšpekcia a kontrola skutočne sledujú legitímny cieľ (t. j., že kontrola a inšpekcia sú v zmysle článku 8 ods. 2 Dohovoru v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzaniu nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky; alebo ochrany práv a slobôd iných). Neexistuje legitímny cieľ (dostatočný) a dôvod pre vykonanie Kontroly Inšpekcie. V zmysle § 6 Zákona o neprimeraných podmienkach Ministerstvo môže vykonať kontrolu aj z vlastného podnetu, uvedené však podľa navrhovateľa nemožno vykladať tak, že Ministerstvo môže o vykonaní Kontroly a Inšpekcie rozhodnúť svojvoľne, bez toho, aby už pri začatí kontroly jasne uviedlo dôvody (podnety) pre vykonanie kontroly ako aj Inšpekcie a definovalo tak ich účel a rozsah ako aj ich legitímny cieľ.

Podľa názoru žalobcu Ministerstvo začalo kontrolu a vykonalo inšpekciu bez zrejmeého podnetu, resp. odôvodnenia na takýto úkon a bez jasného vymedzenia jeho účelu - teda bez legitímneho cieľa. Potreba zásahu v tomto prípade nebola nielenže presvedčivo preukázaná, ale nebola dokázaná vôbec. Kontrola a inšpekcia boli zneužitú na „lovenie“ akéhokoľvek potenciálneho porušenia zákona o neprimeraných podmienkach z dokumentácie, ktorú Ministerstvo zhabalo počas inšpekcie.

Ďalej poukázal na to, že v súlade s judikatúrou ESĽP zásah kontrolného orgánu nemôže byť v súlade s článkom 8 Dohovoru najmä v prípade, kedy

- a) bola inšpekcia uskutočňovaná bez predchádzajúceho príkazu vydaného sudcom;
- b) kontrolný orgán disponoval širokou právomocou ohľadom kontroly (kontrolný orgán mal výlučne určiť vhodnosť vykonania inšpekcie, počet, trvania a rozsah inšpekcií); a
- c) počas výkonu inšpekcie nebola prítomná nezávislá tretia osoba.

V prípade inšpekcie Ministerstvo rozhodlo o jej vykonaní bez toho, aby inšpekcia bola vopred schválená akýmkoľvek súdnym alebo iným nezávislým orgánom, ktorý by zabezpečil nezávislú kontrolu takéhoto rozhodnutia. ESĽP zdôraznil prísnejšie kritériá a to, aby bol umožnený proti príkazu na inšpekciu účinný efektívny opravný prostriedok, pričom zdôraznil, že takýto opravný prostriedok nie je kasačná sťažnosť. Pri inšpekcii nebola tiež prítomná žiadna nezávislá tretia osoba, ktorá by kontrolovala zákonný priebeh inšpekcie. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal tiež i na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ktorá vyššie uvedené tvrdenia navrhovateľa potvrdzuje. Súdny dvor Európskej únie svoje závery formuloval v súvislosti so vzťahom, ktorý sa riadil právom Európskej únie a vychádzal z princípov práva Európskej únie. Navrhovateľ tvrdil, že vzhľadom na členstvo Slovenskej republiky v Európskej únii, na charakter Slovenskej republiky ako právneho štátu musia byť tieto princípy analogicky a v rovnakom rozsahu aplikovateľné tak na vnútroštátne konania, t. j. aj na kontrolu a inšpekciu.

Navrhovateľ vo svojom návrhu následne poukázal na článok 6 Dohovoru - právo na spravodlivý proces. Poukázal na to, že podľa judikatúry ESĽP sa pojem „trestné obvinenie“ v zmysle článku 6 Dohovoru musí interpretovať nezávisle od vymedzenia pojmu trestné obvinenie vo vnútroštátnom práve. Kontrola má povahu ako „trestné“ obvinenie v zmysle článku 6 Dohovoru, z toho dôvodu má navrhovateľ právo na spravodlivý proces o jeho „trestnom obvinení“ a teda mu patria všetky práva, ktoré Dohovor priznáva obvinenej osobe. V tejto súvislosti mu patrí:

- a) právo, aby vo veci rozhodol nestranný súd a právo na prezumpciu neviny
- b) právo byť bez meškania podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia vzneseného proti nemu
- c) právo, aby mal primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby.

Počas vykonania kontroly boli porušené vyššie uvedené čiastkové práva navrhovateľa vyplývajúce z jeho práva v zmysle článku 6 Dohovoru a článku 50 Ústavy Slovenskej republiky. Postup Ministerstva voči navrhovateľovi, ako významnému obchodnému reťazcu, je zjavne spolitizovaný. Nedávno boli uverejnené viaceré verejne medializované vyhlásenia ministra, ktoré prejedikujú vinu navrhovateľa a dokonca tiež trest, ktorý má byť navrhovateľovi uložený pred tým ako bolo rozhodnuté vo veci. Minister teda disponuje informáciami nachádzajúcimi sa v spisoch týkajúcich sa kontrol voči spoločnosti Kaufland, a teda minister veľmi pravdepodobne komunikuje s pracovníkmi Kontroly priamo alebo

prostredníctvom ich nadriadených. Navrhovateľ je presvedčený, že tieto verejné vyhlásenia ministra, ako nadriadeného vo vzťahu k pracovníkom Kontroly, môžu byť pracovníkmi Kontroly vnímané ako inštrukcie na rozhodnutie vo veci. Preto existujú objektívne pochybnosti o nezávislosti, nestrannosti a nepredpojatosti rozhodovania pracovníkov Kontroly v tomto prípade.

V tomto prípade ministerstvo vôbec neinformovalo navrhovateľa v akej konkrétnej veci akého konkrétneho konania sa mal navrhovateľ dopustiť. Navrhovateľovi bol oznámený iba demonštratívny výpočet ustanovení zákona o neprimeraných podmienkach, na dodržiavanie ktorých je kontrola zameraná avšak nie presnú právnu charakteristiku konania navrhovateľa. Bolo mu týmto tiež odopreté právo na dostatočný priestor na prípravu navrhovateľovej obhajoby a vzhľadom na vágne formulovaný predmet kontroly nemal navrhovateľ možnosť pripraviť si akúkoľvek obhajobu. Navrhovateľ navyše nebol dostatočne poučený o právach - právo nahliadnuť do spisu, právo klásť svedkom otázky a pod, ktoré vyplývajú zo zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Navrhovateľ tiež poukázal i na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojej rozhodovacej praxi potvrdil, že poverenie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky na vykonanie inšpekcie musí obsahovať určité obsahové a formálne náležitosti, inak trpí vadami, ktoré ovplyvňujú zákonnosť inšpekcie. Taktiež je navrhovateľ presvedčený, že súčasné znenie zákona o neprimeraných podmienkach neposkytuje dostatočné záruky na vykonávanie kontroly voči navrhovateľovi vyžadované najmä v zmysle článku 6 Dohovoru a príslušných článkov Ústavy. V tejto súvislosti navrhovateľ požiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zvážil podanie návrhu na Ústavný súd Slovenskej republiky na začatie konania a vyslovenie nesúlady zákona o neprimeraných podmienkach s Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami najmä Dohovorom.

Podľa názoru navrhovateľa, Ministerstvo sa prostredníctvom Kontroly snaží „loviť“ akékoľvek potenciálne porušenie zákona o neprimeraných podmienkach, bez toho, aby malo primerané podklady alebo dôkazy odôvodňujúce podozrenie, že spoločnosť Kaufland porušila zákon o neprimeraných podmienkach. Ministerstvo postupuje voči navrhovateľovi zaujato.

Odporca navrhol, aby najvyšší súd po preverení právne významných skutočností návrh ako nedôvodný a neprípustný zamietol v celom rozsahu.

Uviedol, že kontrola neprimeraných podmienok podľa zákona o neprimeraných podmienkach vykonávaná zamestnancami ministerstva na základe poverenia č. 20/2013 zo dňa 5. septembra 2013 nie je v súčasnosti ukončená. Kontrolu zamestnanci ministerstva vykonávajú v zmysle zákona o neprimeraných podmienkach a je zameraná na dodržiavanie ustanovení zákona a to najmä § 4 ods. 2 písm. a); § 4 ods. 2 písm. b); § 4 ods. 4 písm. f); § 4 ods. 4 písm. y), § 4 ods. 4 písm. w) vo väzbe na vybraných dodávateľov. Začatie kontroly oznámilo ministerstvo navrhovateľovi listom č. j. 3872/2013-840.

Zamestnanci ministerstva začali z predložených dokladov a písomností zisťovať dohodnutie a uplatňovanie neprimeraných podmienok medzi účastníkmi obchodného vzťahu. Tieto podmienky stále na rozsiahlosť materiálu zisťujú. Postupom ministerstva nedošlo k nezákonnému zásahu do práv a právom chránených záujmov fyzickej a právnickej osoby, resp. že navrhovateľ nebol ukrátený na svojich právach a chránených záujmoch.

Poukázal ďalej na ustanovenie § 250v O.s.p. a to najmä na to, že jednotlivými znakmi nezákonného zásahu sú - zásah nie je rozhodnutie, zásah bol zameraný priamo proti fyzickej alebo právnickej osobe, zásah alebo jeho dôsledky trvajú, alebo hrozí jeho opakovanie.

Navrhovateľ podľa názoru odporca v návrhu neuvádza o rozpor s ktorými príslušnými právnymi predpismi ide.

Začatie kontroly neprimeraných podmienok oznámilo Ministerstvo kontrolovanému subjektu listom zo dňa 6. septembra 2013, označený ako Oznámenie o začiatku kontroly, doručenie dňa 13. septembra 2013. Prílohou predmetného oznámenia bola Informácia o oprávneniach a povinnostiach kontrolovaného subjektu, kde bol kontrolovaný subjekt riadne poučený o svojich oprávneniach a povinnostiach, ktoré mu prináležia počas výkonu kontroly. Predmetným listom bol kontrolovaný subjekt súčasne požiadaný o poskytnutie kontaktných údajov zodpovednej osoby, ktorá bude v mene kontrolovaného subjektu

oprávnená vo veci predmetnej kontroly konať a komunikovať s kontrolnou skupinou. Zároveň bol kontrolovaný subjekt požiadaný o predloženie zoznamu všetkých obchodných partnerov vo väzbe na predmetný zákon. Kontrolovaný subjekt požadované informácie ministerstvu oznámil listom zo dňa 26. septembra 2013, doručené osobne do podateľne ministerstva dňa 27. septembra 2013. Osobné stretnutie za účelom prevzatia dokladov a písomností nevyhnutných k výkonu kontroly sa uskutočnilo dňa 30. októbra 2013 v sídle kontrolovaného subjektu. Dňa 14. novembra 2013 bolo v sídle kontrolovaného subjektu uskutočnené druhé stretnutie za účelom prevzatia ďalšej časti originálov a kópií dokladov a písomností nevyhnutných k výkonu kontroly.

Zamestnanci ministerstva, poverení výkonom kontroly začali z predložených dokladov a písomností zisťovať, či medzi účastníkmi obchodného vzťahu bola dohodnutá a uplatňovaná podmienka, ktorú zákon o neprimeraných podmienkach deklaruje ako neprimeranú podmienku.

Odporca poukázal na to, že Ministerstvo, ako kontrolný orgán v období od začatia kontroly, t. j. od doručenia Oznámenia o začiatku kontroly, až do opakovaného vyžiadania predloženia dokumentov a písomností, t. j. do 5. júna 2014, kedy bola spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. doručená žiadosť o predloženie originálov dokladov, kontrolu neprimeraných podmienok vykonávalo plne v súlade so zákonom o neprimeraných podmienkach ako aj plne v súlade s ustanoveniami zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1996 Z.z. a pri jej vykonávaní, či postupe v žiadnom ohľade nie je možné vyvodiť také pochybenia, ktoré by signalizovali zásah do základného práva navrhovateľa na ochranu súkromia podľa článku 8, či do základného práva navrhovateľa na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru.

Ďalej uviedol, že po obdržaní sťažnosti proti výkonu kontroly na mieste zo dňa 16. júla 2014 v konaní č. 3872/2013-840 túto posúdila sekcia kontroly a vládneho auditu, odbor kontroly štátnej správy ministerstva, ktorá sa predmetnou činnosťou v rámci ministerstva zaoberá. Po zistení, že predmetné podanie podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 9/2010 Z. z. nie je sťažnosťou, postúpila sekcia kontroly a vládneho auditu predmetné podanie na jeho vybavenie vecne príslušnému odbornému útvaru ministerstva. Písomnosť od spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., označená ako Sťažnosť proti výkonu kontroly na mieste po odstúpení sekciou kontroly a vládneho auditu na odbor obchodného dozoru bola následne vybavená listom ministerstva zo dňa 27. augusta 2014. Podanie zo dňa 16. júla 2014 bolo síce označené ako Sťažnosť proti výkonu kontroly na mieste, ale ako z jeho obsahu vyplynulo, podávateľ - spoločnosť Kaufland Slovenská republika v.o.s., týmto podaním poukázal na konkrétne nedostatky ministerstva ako kontrolného orgánu pri vykonávaní kontroly neprimeraných podmienok podľa zákona o neprimeraných podmienkach. Ministerstvo na podanie reagovalo listom zo dňa 28. júla 2014, v ktorom spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. oznámilo, že predmetné podanie postupuje na jeho vybavenie vecne príslušnému odbornému útvaru ministerstva. Na konkrétne námietky podávateľa podania ministerstvo reagovalo listom zo dňa 27. augusta 2014, v ktorom splnomocnenému zástupcovi spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s. oznámilo, že v rámci vykonávanej kontroly bude kontrolná skupina postupovať podľa zákona o neprimeraných podmienkach a súvisiacich všeobecne záväzných právnych predpisov tak, aby nedošlo k neoprávneným zásahom do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu.

Podľa názoru odporcu navrhovateľ nepodal návrh v zákonnej 30-dňovej lehote. Ministerstvo oznámilo spoločnosti Kaufland listom zo dňa 6. septembra 2013, doručeným dňa 13. septembra 2013 začatie kontroly neprimeraných podmienok. Tieto dni sú práve tými, ktoré sú pre začatie plynutia subjektívnej lehoty rozhodujúce a nie deň, kedy spoločnosť Kaufland doručila ministerstvu list označený ako Sťažnosť proti výkonu kontroly na mieste zo dňa 16. júla 2014 v konaní č. 3872/2013-840, t. j. desať mesiacov po právnej skutočnosti zakladajúcej právo podať návrh na súd. V prípade podania návrhu navrhovateľa pre začatie plynutia subjektívnej lehoty rozhodujúcou skutočnosťou je teda deň, kedy bolo spoločnosti Kaufland ako kontrolovanému subjektu doručené Oznámenie o začiatku kontroly, t. j. deň 13. septembra 2013. Subjektívna lehota na podanie návrhu vo veci ochrany pred nezákonným zásahom začala teda plynúť nasledujúci deň t. j. 14. septembra 2013. Posledný deň tejto lehoty pripadol na 13. októbra 2013 (nedeľa), čo znamená, že posledným dňom lehoty bol pondelok 14. októbra 2013.

Následne odporca uviedol, že oprávnenie vykonávať kontrolu neprimeraných podmienok vyplýva ministerstvu priamo zo zákona o neprimeraných podmienkach. Zistiť dohodnutie a uplatňovanie neprimeraných podmienok medzi účastníkmi obchodného vzťahu je možné len z údajov, informácií, dokladov a písomností, predloženie ktorých si ministerstvo v tomto prípade vyžiadalo od kontrolovaného subjektu - spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., ako účastníka obchodného vzťahu. Vyžiadanie, predloženie ako aj umožnenie preverenia požadovaných podkladov alebo informácií v súvislosti s vykonávaním kontroly neprimeraných podmienok je nie len v súlade so zákonom o neprimeraných podmienkach, ale tiež v súlade so zákonom NR SR č. 10/1996 Z.z., ustanovenia ktorého sa na výkon kontroly vzťahujú primerane. Z vyššie citovaných ustanovení zákona o neprimeraných podmienkach a zákona NR SR č. 10/1996 Z.z. je tak zrejmé, že v prípade vykonávania kontroly, respektíve jej jednotlivých úkonov (napríklad vstupovať do objektov, vyžadovať od kontrolovaného subjektu a jeho zamestnancov, aby im v určenej lehote poskytovali doklady, vyhotovovať fotokópie odobratých materiálov a ďalšie) sa o nežiaduci stav majúci svoj základ v mimozákonnom aktivizme (postupe, útoku) rozhodne nejedná.

Taktiež poukázal na to, že spoločnosť Kaufland na vykonanie kontroly poskytla ministerstvu všetku potrebnú súčinnosť a to vstupovať do objektov, zariadení a prevádzok, na pozemky a do iných priestorov a v určenej lehote tiež poskytla doklady, iné písomnosti, vyjadrenia a informácie potrebné na výkon kontroly. Zamestnanci ministerstva postupovali pri vykonávaní kontroly tak, aby žiadne práva navrhovateľa, či už na ochranu súkromia alebo na ochranu práva na spravodlivý proces neboli dotknuté alebo porušené. V súvislosti s namietaným porušením čl. 8 s čl. 6 Dohovoru odporca dal do pozornosti Rozsudek Nejvyššího správního soudu České republiky, ktorý obdobnú problematiku už prejedlikoval. V rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky síce nejde o spojenie námietok s článkom 6 a 8 Dohovoru, ale o námietky v spojení s článkom 10 a článkom 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ktoré ale rovnako definujú právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, ako aj právo na súdnu a inú právnu ochranu a tieto právne vety sú podľa právneho názoru odporcu aplikovateľné aj na tvrdenia navrhovateľa, týkajúce sa porušenia práv navrhovateľa na ochranu súkromia a práv na spravodlivý proces. (Rozsudok č. j. As 43/2004-51 zo dňa 4. augusta 2005).

Podľa názoru odporcu, najmä s ohľadom na dodržiavanie všeobecne platných právnych predpisov, práva navrhovateľa na ochranu súkromia a práva na spravodlivý proces pri výkone kontroly dotknuté ani porušené neboli a preto takéto len údajné porušenie práv ani nemôže predstavovať žiaden nezákonný zásah do práv navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie o návrhu navrhovateľa pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v a nasl. O.s.p., podľa § 250v ods. 8 v spojení s § 250g ods. 1 O.s.p. prejednal vec na pojednávaní dňa 17. júna 2015 a dospel jednomyselne k záveru, že navrhovateľom podaný návrh nie je dôvodný. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15. júla 2015. (§ 250ia O.s.p.)

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky je Slovenská republika zvrchovaným, demokratickým a právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je aj správne súdnictvo.

Ochrana verejných subjektívnych práv fyzických a právnických osôb zo strany správnych súdov má subsidiárny charakter vo vzťahu k ochrane, ktorú poskytujú orgány verejnej správy. Preto fyzická alebo právnická osoba, ktorej práva boli porušené alebo ohrozené má sa prioritne domáhať ochrany svojich práv na správnom orgáne. Ak nedošlo k náprave a ochrane zo strany orgánov verejnej správy, je možné, aby sa fyzická alebo právnická osoba domáhala ochrany svojich práv na správnom súde. Vyplýva to z historicky daného a v Slovenskej republike ústavne garantovaného postavenia správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahrádzanie vecných kompetencií orgánov verejnej správy, ale zabezpečenie ich kontroly nezávislou súdnou mocou.

Účelom konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je poskytnutie súdnej

ochrany fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím a tento zásah bol zameraný proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný za predpokladu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie. Súdne konanie je zárukou, že súd vyslovením povinnosti odporcu nepokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom, vytvorí reálny predpoklad na eliminovanie nezákonného stavu, ktorý vznikol protiprávnym konaním, prípadne aj nekonaním orgánu verejnej správy.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250v O.s.p. pojem „zásah“ nedefinuje; jeho definíciu neobsahuje ani iný zákon. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ide o súdnu ochranu pred faktickými nezákonnými zásahmi orgánov verejnej moci, ktoré nie sú rozhodnutím alebo iným individuálnym aktom. Judikatúra považuje za zásah nezákonný, resp. v širšom zmysle protiprávny útok orgánov verejnej moci proti subjektívnym verejným právam fyzickej alebo právnickej osoby spočívajúci v postupoch orgánu verejnej správy alebo v jeho činnosti, úkone, pokyne, prípadne nečinnosti. Musí ísť o priamy zásah do subjektívnych verejných práv (napr. porušenie práva na život, práva na osobnú slobodu, práva na ochranu vlastníctva, práva na ochranu obydlia a pod.). Takýto zásah orgánu verejnej správy správny súd nemôže zrušiť, môže však správnemu orgánu zakázať, aby v porušovaní dotknutého práva pokračoval a ak je to možné správnemu orgánu prikázať, aby obnovil stav pred zásahom. Cieľom ochrany podľa § 250v O.s.p. je teda ukončenie nezákonného zásahu správneho orgánu, proti ktorému sa fyzická alebo právnická osoba nemôže brániť inými prostriedkami.

Najvyšší súd posúdil návrh navrhovateľa v intenciách definičných znakov, ktorými je nezákonný zásah vymedzený v ustanovení § 250v O.s.p. a dospel k záveru, návrh navrhovateľa je potrebné zamietnuť podľa § 250v ods. 4 O.s.p.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 3 O.s.p., návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

Citované ustanovenie § 250v ods. 3 O.s.p. upravuje podmienky prípustnosti návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Ide o kumulatívne stanovené podmienky prípustnosti návrhu, ktorými je jednak vyčerpanie dostupných opravných prostriedkov podaných s cieľom nápravy dôsledkov nezákonného zásahu a jednak podanie návrhu v určenej subjektívnej a objektívnej lehote. Za právne prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, považuje judikatúra Najvyššieho súdu SR ako aj judikatúra Ústavného súdu SR predovšetkým inštitút sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z. z. (predtým zákona č. 152/1998 Z. z.).

Nezastupiteľná úloha sťažnosti spočíva najmä v tom, že nielen navrhovateľ, ale aj samotný orgán verejnej správy sa musí pred súdnym konaním dozvedieť o existencii situácie, ktorú navrhovateľ podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia klasifikuje ako nezákonný zásah, a to preto, aby bol nielen informovaný o dôvodoch, ktoré vedú navrhovateľa k hodnoteniu tejto situácie ako nezákonného zásahu, ale najmä, aby sa mohol k týmto dôvodom nielen vyjadriť, ale pokiaľ sa s nimi stotožní, mohol aj tento nezákonný zásah bez súdnej pomoci v medziach svojej právomoci rýchlo a účinne odstrániť. V danom prípade súdna pomoc poskytovaná v zmysle čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, ako aj podľa § 250v ods. 1 O.s.p. má subsidiárny charakter a je možné sa jej domáhať iba v prípade aktívneho vyčerpania opravných prostriedkov.

Navrhovateľ dňa 16. júla 2014 doručil Ministerstvu sťažnosť v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach. Ministerstvo uviedlo, že sťažnosť nie je sťažnosťou v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. a dňa 30. júla 2014 Ministerstvo doručilo spoločnosti Kaufland list zo dňa 28. júla 2014 označený ako „Podanie Kaufland Slovenská republika v.o.s. zo dňa 16. júla 2014 - postúpenie“ (číslo:3772/2014-021-100-PO).

V uvedenej právnej veci Najvyšší súd Slovenskej uznal podanie navrhovateľa zo dňa 16. júla 2014 ako prostriedok, ktorého použitie umožňuje osobitný predpis; v danom prípade v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR ako i Najvyššieho súdu SR - sťažnosť v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach, čím navrhovateľ splnil jednu z kumulatívnych podmienok prípustnosti návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v zmysle § 250v ods. 3 O.s.p.

Pokiaľ sa jedná o lehotu 30 dní na podanie návrhu proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal v danom prípade taktiež z jeho ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej ustanovenie § 250v ods. 3 O.s.p. je nevyhnutné vykladať tak, že o existencii zásahu sa navrhovateľ dozvedel až dorúčením oznámenia o vybavení sťažnosti (R 80/2011). V danom prípade až 30. júla 2014. Návrh bol podaný najvyššiemu súdu dňa 14. augusta 2014, teda v zákonnej tridsaťdňovej lehote.

Ako je zrejmé z petitu podaného návrhu zo dňa 14. augusta 2014 navrhovateľ sa svojim návrhom na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy domáhal, aby súd zakázal odporcovi pokračovať v porušovaní práv navrhovateľa, najmä práva na ochranu súkromia a na spravodlivý proces v konaní č. 3872/2013 vo veci kontroly vykonávanej u navrhovateľa so zameraním na dodržiavanie ustanovení zákona o neprimeraných podmienkach v obchodných vzťahoch, ktorých predmetom sú potraviny začatej na základe Poverenia č. 20/2013 zo dňa 5. septembra 2013. Aby súd zakázal odporcovi najmä používať podklady a dôkazy získané počas kontroly vykonanej v priestoroch navrhovateľa dňa 16. júla 2014 a 21. júla 2014 v ďalšom konaní a aj používať akúkoľvek informáciu získanú z týchto podkladov a dôkazov pri ďalšej činnosti odporcu a to ani ako dôvod na vykonanie novej kontroly voči navrhovateľovi alebo na pokračovanie vyššie uvedenej prebiehajúcej kontroly voči navrhovateľovi. Taktiež aby prikázal odporcovi obnoviť stav pred nezákonným zásahom, t. j. vrátiť spoločnosti navrhovateľa všetky podklady a dôkazy (originály a tiež akékoľvek kópie, ktoré by z nich boli vyhotovené) získané počas kontroly vykonanej v priestoroch navrhovateľa v dňom 16. júla 2014 a 21. júla 2014.

Základnou úlohou súdu aplikujúceho ustanovenie § 250v ods. 1 O.s.p., ktorý koná v správnom súdnictve o návrhu smerujúcom proti tvrdenému zásahu orgánu verejnej správy je preveriť, či sa navrhovateľ skutočne prostredníctvom svojho návrhu domáha súdnej ochrany proti nezákonnej aktivite verejnej správy (materiálna stránka verejnej správy) a či navrhovateľom označená verejná správa skutočne takúto aktivitu vykonala (formálna stránka verejnej správy).

Ako bolo zistené z administratívneho spisu ako i súdneho spisu Ministerstvo v spoločnosti Kaufland začalo na základe Oznámenia o začiatku kontroly zo dňa 6. septembra 2013 (doručené dňa 13. septembra 2013 navrhovateľovi), prílohou ktorého bola Informácia o oprávneniach a povinnostiach kontrolovaného subjektu a na základe Poverenia zo dňa 5. septembra 2013, číslo 20/2013 vykonávať kontrolu v zmysle zákona neprimeraných podmienkach. Zároveň bol kontrolovaný subjekt požiadaný o poskytnutie kontaktných údajov zodpovednej osoby ako i o predloženie všetkých obchodných partnerov vo väzbe na daný zákon. Predmetom bolo dodržiavanie zákona o neprimeraných podmienkach a to najmä ust. § 4 ods. 2 písm. a); § 4 ods. 2 písm. b); § 4 ods. 4 písm. f); § 4 ods. 4 písm. y) a § 4 ods. 4 písm. w) vo väzbe na vybraných dodávateľov. Listom zo dňa 5. júna 2014 Ministerstvo doručilo spoločnosti Kaufland list zo dňa 3. júna 2014 označený ako Žiadosť o predloženie originálov dokladov (číslo 3872/2013-840, 15753/2014), v ktorom požiadalo navrhovateľa o opätovné predloženie všetkých originálov dokumentov, ktoré si odporca odniesol z inšpekcie dňa 30. októbra 2013 a dňa 14. novembra 2013. Uvedené je potvrdené v potvrdeniach o prevzatí originálov a kópií dokumentov.

Ako vyplynulo ďalej a to z prednesu zástupkyne odporcu na pojednávaní dňa 17.júna 2015, v dňoch 16.júla 2014 a 21.júla 2014 boli od navrhovateľa zobrať originály dokumentov týkajúce sa kontroly, ktorá začala dňa 13.septembra 2013 a to z dôvodu, že odporca musel súdu doručiť doklady v súvislosti so začatým súdnym konaním o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podanej navrhovateľov v predchádzajúcom konaní.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 17.júna 2015 uviedol, že za nezákonný zásah považuje vstup do administratívnych priestorov navrhovateľa dňa 16.júla 2014, kontrolu zo strany odporcu, ktorá v ten deň prebiehala a to v súvislosti s porušením čl. 8 Dohovoru - práva navrhovateľa na ochranu obydlia - podnikateľských priestorov. Taktiež uviedol, že nerozporuje kompetencie Ministerstva vykonávať kontrolu a ani kompetencie prísť do priestorov navrhovateľa, avšak za podmienok uvedených v čl. 6 a čl. 8 Dohovoru. Podľa jeho názoru je navrhovateľ povinný strpieť kontrolu v zmysle zákona.

V uvedenej právnej veci najvyšší súd udáva, že oprávnenie vykonávať kontrolu neprimeraných podmienok vyplýva ministerstvu priamo zo zákona o neprimeraných podmienkach (§ 6 ods. 1).

Podľa § 6 ods. 2 zákona o neprimeraných podmienkach ministerstvo vykoná kontrolu u odberateľa alebo dodávateľa z vlastného podnetu, z podnetu účastníka obchodného vzťahu alebo z podnetu tretej osoby.

Podľa § 6 ods. 5 zákona o neprimeraných podmienkach predmetom kontroly sú údaje, informácie, doklady a písomnosti, z ktorých sa dá zistiť dohodnutie a uplatňovanie neprimeraných podmienok medzi účastníkmi obchodného vzťahu, ak takéto dohodnutie a uplatňovanie bolo.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona, ako i v zmysle vyjadrenia účastníkov konania na pojednávaní (právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý ako bolo vyššie uvedené nespochybnil porušenie kompetencií zo strany odporcu), najvyšší súd nezistil v konaní Ministerstva porušenie zákona o neprimeraných podmienkach. Nezistil taktiež, že by konanie odporcu bolo v rozpore so zákonom, že by sa jednalo v danom prípade o nezákonnú aktivitu orgánu verejnej správy a taktiež o priamy zásah do subjektívnych práv navrhovateľa. Podľa názoru najvyššieho súdu sa o nežiaduci stav majúci svoj základ v mimozákonnom aktivizme (útoku, postupe) jednoznačne nejedná. Naopak zistiť dohodnutie a uplatňovanie neprimeraných podmienok medzi účastníkmi obchodného vzťahu je možné len z údajov, informácií, dokladov a písomností, predloženie ktorých si ministerstvo v tomto prípade v zmysle zákona o neprimeraných podmienkach vyžiadalo od kontrolovaného subjektu - spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., ako účastníka obchodného vzťahu. Vyžiadanie, predloženie ako aj umožnenie preverenia požadovaných dokladov alebo informácií v súvislosti s vykonávaním kontroly neprimeraných podmienok je nie len v súlade s ustanovením zákona o neprimeraných podmienkach ale aj v súlade s ustanoveniami zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe. Je tiež zrejmé, že navrhovateľ na vykonanie kontroly poskytol odporcovi všetku potrebnú súčinnosť a to vstupovať do objektov, zariadení a prevádzok, na pozemky a do iných priestorov a v určenej lehote tiež poskytol doklady, iné písomnosti, vyjadrenia a informácie potrebné na výkon kontroly.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bez toho, aby sa musel vysporiadať s otázkou, či kontrolou u navrhovateľa vykonávanej zo strany odporcu došlo k porušeniu čl. 6 a čl. 8 Dohovoru, vyhodnotil uplatnený návrh ako nedôvodný, pretože uplatnenému petitu nebolo možné vyhovieť. Nebolo možné zakázať odporcovi, aby používal podklady a dôkazy získané počas kontroly vykonanej v priestoroch navrhovateľa dňa 16. júla 2014 a 21. júla 2014 v ďalšom konaní ako aj používať akúkoľvek informáciu získanú z týchto podkladov a dôkazov pri ďalšej činnosti ministerstva a to ani ako dôvod na vykonanie novej kontroly voči navrhovateľovi alebo na pokračovanie vyššie uvedenej prebiehajúcej kontroly voči navrhovateľovi, nakoľko táto povinnosť odporcovi vyplýva priamo zo zákona o neprimeraných podmienkach a je plne v súlade i s ustanovením zákona o kontrole v štátnej správe, pričom súd nezistil zo strany konania zamestnancov ministerstva taktiež, že by ich postup bol v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Je jednoznačne zrejmé, že samotné začatie a výkon kontroly neprimeraných podmienok za účelom dohodnutia a uplatňovania neprimeraných podmienok medzi účastníkmi obchodného vzťahu nemôže byť samo osebe nezákonným zásahom, pretože takéto oprávnenie vyplýva Ministerstvu priamo zo zákona, nie je teda možné Ministerstvu stanoviť zákaz používať podklady a informácie získané počas kontroly pri ďalšej činnosti Ministerstva.

Podľa názoru najvyššieho súdu jednoznačne nie je možné vyhovieť návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a to v súvislosti s petitom, tak ako ho uviedol navrhovateľ. Pokiaľ by súd návrhu vyhovel jednalo sa by o zásah súdnej moci do moci výkonnej, pretože by sa zasahovalo do právomocí Ministerstva, ktoré mu vyplývajú zo zákona o neprimeraných podmienkach.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 250v ods. 5 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ v konaní nebol neúspešný a odporcovi nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.